

[Inge Krogh]

f.eks. melder sig for tidligt rask, skal man ikke betale for den første sygedag inden for de første 13 dage.

Det giver selvfølgelig en besparelse for arbejdsgiverne, og derfor er arbejdsgiverperioden udstrakt fra 5 uger til 13 uger. Det er meget længe. Det er også blevet omtalt, at der er mulighed for, at mindre erhvervsdrivende, for hvem det vel nok er det sværeste, kan forsikre sig under forholdsvis gunstige vilkår.

Som omtalt er der også en karensgang, når man bliver borte fra arbejde, fordi man skal passe et sygt barn. Det er nævnt, at det kan være vanskeligt at bruge en feriedag. For en del kan det vel nok lade sig gøre. Der står jo også afspadsering i lovforslaget, og der er sikkert i hvert fald en del af dem, der har industriferie og er tvunget til at tage deres ferie dér, der kan bruge afspadseringsdage i stedet for.

Sygedagpengene nedsættes fra 90 til 80 pct., og det er selvfølgelig beklageligt, og det er en begrænsning, som altså svarer til arbejdsløshedsdagpengene.

Også grænsen på de to år er måske beklagelig, men på den anden side er det godt, at der bliver sat en bestemt grænse, og kristeligt folkeparti vil altså gå ind for forslaget.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Også denne gang vil jeg tillade mig at starte med at sige, at jeg ser ret optimistisk på at få dette lovforslag igennem. Jeg synes, der er kommet så mange positive meldinger fra en række ordførere.

Det er jo, som det er sagt af nogle ordførere, det forslag på det sociale område, som giver den største besparelse og derfor naturligvis også det, som nogle har kaldt det mest kontroversielle forslag. Derfor vil jeg også godt benytte lejligheden til – selv om også man ikke skal gå for meget i detaljer ved førstebehandlingen af dette forslag – at fastslå nogle synspunkter og nogle grundtræk i den socialpolitik, som regeringen har lagt frem, og som jeg mener spiller en rolle for vurderingen af de samlede forslag.

Når jeg hører fru Mette Groes, må jeg nok indrømme, at det er meget svært at opnå enighed om ret mange af de socialpolitiske træk, som fru Mette Groes trak frem. Jeg kan ikke give fru Mette Groes den samme

kompliment som den tidligere socialdemokratiske ordfører hr. Torben Lund, da han talte om børnetilskuddene, for her må vi også erkende, at den tidligere regering var langt inde i spareforslag på dagpengeordningen. Det hørte jeg ikke fru Mette Groes sige noget om.

Når vi ser på selve sygedagpengeloven i al almindelighed, er det værd at slå fast, at ikke bare sygedagpengeloven, men de sociale love som helhed i første række er kommet til verden efter det udvalgsarbejde, der fandt sted i socialreformkommissionen i 1960'erne og for arbejdsløshedsforsikringens vedkommende fandt sted i det såkaldte Wechselsmannudvalg. Det, der var disse eksperter indstilling til politikerne på et tidspunkt, hvor velstanden stadig blev øget for den danske befolkning, var jo i virkeligheden, at både arbejdsløshedsforsikringsdagpenge og sygedagpenge skulle have et loft på 80 pct..

Det har jeg gerne villet nævne ved denne lejlighed, hvor det fra en række sider er blevet sagt, at det er asocialt at operere med et loft på 80 pct. Det var faktisk den indstilling, politikerne fik i begyndelsen af 1970'erne.

Arbejdsløshedsforsikringsreformen, som blev gennemført, efter at begge parter var blevet enige om forslaget, blev gennemført under VKR-regeringen. Den indeholdt de 80 pct. At socialdemokraterne så, da de kom til regeringsmagten, skulle være venlige og pludselig hævede loftet til 90, var vel egentlig det, der ødelagde det, men stadig væk var det råd, man fik fra socialeksperterne og fra organisationerne i sin tid, at 80 pct. var korrekt.

Jeg vil også gerne minde om, at vi ikke skal mere end 9 år tilbage for at være i en situation, hvor der var 6 karensgange for lønarbejderne. Jeg husker godt den debat, der var på det tidspunkt, da disse karensgange blev slettet, og hvor både venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre i hvert fald de første 3 år efter, at den lov var gennemført, stillede ændringsforslag til finansloven om indførelse af 3 karensgange på dette område, fordi vi fandt, at det var et for ambitiøst projekt, den daværende socialdemokratiske regering havde fået gennem folkettingen.

Det er ikke så mange år siden. Det var i vore velstandstider, og det var dengang, vi troede, at vi havde betydeligt flere penge, end